

ning i tilfælde, hvor udlejer uden rimelig grund modsætter sig dette. Forslaget er begrundet i, at det bl. a. af hensyn til bevægeligheden på boligmarkedet er ønskeligt, at der ikke lægges for mange hindringer i vejen for bytning af lejligheder. Ved bestemmelsens formulering har man dog haft for øje, at det bl. a. ikke vil være rimeligt at pålægge en udlejer at tåle bytning med lejere, der er kendt som usolide betalere, uordentlige eller vanskelige at omgås, ligesom det vil kunne være lidet rimeligt at gennemtvinge bytninger i tilfælde, hvor udlejere, herunder f. eks. sociale boligforeninger, følger den praksis at lade deres lejere rykke op i større og bedre lejligheder, efterhånden som sådanne bliver ledige. Denne praksis, der også er i lejernes interesse, bør boligvisningsudvalgene ved administrationen af bestemmelsen ikke lægge hindringer i vejen for, jfr. herved at andelsboligforeninger, hvor oprykningssret er sikret boligtagerne i vedtægterne, udtrykkeligt foreslås undtaget fra bestemmelsen.

Til § 135.

I bestemmelsen, der afløser l. 55, § 138, er i stk. 1 slettet bestemmelserne om adgang til at stille bopælskrav, jfr. de indledende bemærkninger til dette kapitel. For hovedstadsområdet er der dog som tidligere anført optaget en overgangsbestemmelse i § 126, således at kommunerne i dette område i tiden indtil 1. april 1961 kan stille bopælskrav som nærmere fastsat i denne bestemmelse.

Bestemmelsen svarer i øvrigt til l. 55, § 138, idet dog den særlige regel om fortrinsret for forflyttede tjenestemænd i denne bestemmelses stk. 3, er indskrænket til kun at gælde ved uansøgt forflyttelse, jfr. dog § 126, stk. 5. Grundlaget for en videregående regel er bortfaldet, når udvalgene ikke længere kan stille krav med hensyn til en vis tids forudgående bopæl i kommunen. Bestemmelsen om boligministerens beføjelse til i tvivlstilfælde at afgøre, i hvilke kommuner tjenestemanden kan påberåbe sig bestemmelsen, er af samme grund udgået.

Til §§ 136-137.

Bestemmelserne svarer til l. 55, §§ 139-140.

Til § 138.

Bestemmelsen svarer til l. 55, § 141, idet dog den særlige bestemmelse i l. 55, § 141, stk. 2, nr. 1), om en medejerers adgang til med boligvisningsudvalgets godkendelse at overtage en lejlighed, når en anden medejer i forvejen bor i ejendommen, foreslås ophævet som overflødig.

Endvidere foreslås undtagelsesbestemmelsen i l. 55, § 141, stk. 2, nr. 3), vedrørende lejligheder til

ejendomsfunktionærer udvidet, således at også lejligheder, der første gang er udlejet til sådanne funktionærer efter 23. maj 1946, bliver undtaget fra anvisningsreglerne, når de af boligvisningsudvalget er godkendt udlejet til dette formål.

Til § 139.

Bestemmelsen svarer til l. 55, § 142, stk. 2 og 3.

Da et boligvisningsudvalg efter reglerne i lovens § 135, stk. 1, altid er pligtig at godkende en foreslået lejlighedssøgende, når denne opfylder de af udvalget sædvanligt stillede betingelser, er bestemmelsen i l. 55, § 142, stk. 1, der fastslår denne regel for sociale boligforetagender, udgået som overflødig.

Til §§ 140-142.

Bestemmelserne svarer til l. 55, §§ 143-145.

Til § 143.

Bestemmelsen svarer til l. 55, § 156.

Til kapitel XXI.

Om sammenlægning af beboelseslejligheder m. v.

Til §§ 144-149.

Bestemmelserne svarer til l. 55, §§ 146-151.

Til § 150.

En udlejer har efter § 135, stk. 2, adgang til under visse nærmere angivne omstændigheder at få den udlejede lejlighed i et 2-familiehus, hvor han selv bebor den ene lejlighed, udlejet til sine eller sin ægtefælles slægtninge. For at hindre, at denne adgang i tilfælde, hvor det drejer sig om enlige, skal kunne gøres illusorisk ved et af kommunalbestyrelsen i medfør af § 150, stk. 1, nedlagt forbud, foreslås det, at kommunalbestyrelsens samtykke i sådanne tilfælde skal være uformødent.

Bestemmelsen svarer i øvrigt til l. 55, § 152.

Til § 151.

Efter bestemmelserne i l. 55, § 153, stk. 1, 3, og 4. punktum, er det en betingelse, at de fremlejemål, som bestemmelsen giver adgang til, i hvert enkelt tilfælde godkendes af ejeren; men nægter ejeren at godkende den pågældende fremlejetager, kan spørgsmålet indbringes for kommunalbestyrelsen. Disse regler tager navnlig sigte på at værne ejeren imod, at fremleje sker til personer, der gennem deres adfærd kan være til gene for ejendommen eller dens beboere. Reglerne vil imidlertid kunne være medvirkende til, at der kan opstå et mindre godt